

Madama Butterfly

Giacomo Puccini

Òpera en tres actes (sobretitulada en català).

Text de Luigi Illica i Giuseppe Giacosa, basat en una obra teatral de David Belasco.
Estrenada al Teatre alla Scala de Milà, el 17 de febrer de 1904.

<i>Cio-Cio-San</i>	Miki Mori	Cor Amics de l'Òpera de Sabadell	
<i>B. F. Pinkerton</i>	Andrés Veramendi	Orquestra Simfònica del Vallès	
<i>Sharpless</i>	Manuel Mas	<i>Concertino</i>	Teimuraz Janikashvili
<i>Suzuki</i>	Yayoi Toriki		
<i>Goro</i>	Josep Ruiz	<i>Mestres assistents musicals</i>	Andrea Álvarez
<i>Il Principe Yamadori</i>	Samuel Peláez		Anna Crexells
<i>Lo Zio Bonzo</i>	Sinho Kim	<i>Traducció sobretitulada</i>	Jordi Torrents
<i>Kate Pinkerton</i>	Laura Obradors	<i>Adaptació sobretitulada</i>	Glòria Nogué
<i>Yakusidé</i>	Joaquim Cornet	<i>Regidor d'escenari</i>	Jordi Galobart
<i>Il Commissario Imperiale</i>	Carles Pachón	<i>Realització escenografia</i>	[Raül Vilas Berta Vidal
<i>L'Ufficiale del Registro</i>	Xavier Casademont	<i>RB Creacions 1990, S.L.</i>	
		<i>Realització vestuari</i>	Manolita Benavides
<i>Director musical</i>	Rubén Gimeno	<i>Maquillatge</i>	Nani Bellmunt
<i>Director del cor</i>	Daniel Gil de Tejada	<i>Perruqueria</i>	Gisela Miret
<i>Director d'escena</i>	Carles Ortiz		
<i>Disseny d'escenografia</i>	Jordi Galobart	<i>Producció i organització:</i>	
<i>Il·luminador</i>	Nani Valls	Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell per	
<i>Vestuari</i>	AAOS	Òpera a Catalunya	

REPRESENTACIONS

ABRIL 2016

Sabadell *La Faràndula*

Dimecres 20 - a les 21.00 h
Divendres 22 - a les 21.00 h
Diumenge 24 - a les 18.00 h

Reus *Teatre Fortuny*

Dimarts 26 - a les 21.00 h

Lleida *Teatre de la Llotja*

Divendres 29 - a les 21.00 h

MAIG 2016

Manresa *Teatre Kursaal*

Dimecres 4 - a les 21.00 h

Viladecans *Atrium*

Divendres 6 - a les 21.00 h

Tarragona *Teatre Tarragona*

Diumenge 8 - a les 18.00 h

St.Cugat del Vallès *Teatre - Auditori*

Divendres 13 - a les 21.00 h

Vic *Teatre L'Atlàntida*

Diumenge 15 - a les 18.00 h

Informació: AAOS - Plaça Sant Roc, 22, 2n, 1a - 08201 SABADELL
T/ 93 725 67 34 - 93 726 46 17 / Email: aaos@aaos.info - www.aaos.info

L'acció és a Nagasaki (Japó), a principis del segle XX.

ACTE PRIMER

En un turó sobre Nagasaki, on diversos vaixells de la marina dels Estats Units estan fondejats, un dels oficials, el tinent Benjamin Franklin Pinkerton, coneix de primera mà les peculiaritats de la casa japonesa que acaba de comprar. S'obre i es tanca a plaer, de manera que la casa es transforma constantment (*E soffito e pareti*). Qui li ensenya l'habitable és un intermediari de matrimonis anomenat Goro. Pinkerton, a més de la casa, ha comprat una esposa: el seu nom és Cio-Cio-San, però és coneguda com a "Butterfly" (papallona). Mentre Pinkerton espera per celebrar el casament, Goro li presenta els servents de la casa, una de les quals és la fidel Suzuki (*Sorride Vostro Onore?*).

Sharpless, el cònsol dels Estats Units a Nagasaki, arriba a la casa per assistir a la cerimònia (*E suda e arrampica!*). Els dos americans brinden pel seu país, mentre Pinkerton explica la seva particular filosofia de la vida (*Dovunque al mondo lo Yankee vagabondo*). El cònsol, però, s'amoina en veure el concepte del matrimoni que té Pinkerton: per a ell, aquest casament amb la noia japonesa no és més que un entreteniment. El casament de veritat el farà més endavant, amb una autèntica noia americana. Sharpless ha sentit la veu de Butterfly en el consolat i sap que la noia és sincera (*Ed è bella la sposa?*). Per això adverteix Pinkerton que no fereixi els seus sentiments (*Sarebbe gran peccato*).

Arriba el seguici de la núvia, una nombrosa comitiva de parents i amics (*Quanto cielo! Quanto mar!*). Amb molta cerimònia, Butterfly conversa amb els dos americans (*Gran ventura*). Quan li pregunten l'edat confessa tenir quinze anys. El seu pare és mort (Goro afegeix discretament que va ser per invitació del *mikado*, l'emperador) i, com que la situació de la família és precària, ella ha hagut de treballar de geisha (*E abbiám fatto la ghescia*). Els seus familiars i amics fan molt de soroll i Pinkerton ho observa tot molt divertit.

Per a Butterfly el matrimoni és completament seriós i manifesta un extremat respecte per Pinkerton. Explica que ha anat a la missió cristiana, on s'ha convertit per, d'aquesta manera, adorar el mateix déu que el seu marit (*Ieri son salita tutta sola*). El Comissari Imperial i l'Oficial del Registre porten a terme el casament (*È concesso al nominato*). Un cop acabat, marxen acompanyats pel cònsol que, una vegada més, recomana a Pinkerton que tracti la noia correctament i no li faci mal (*Giudizio!*).

Apareix de sobte el Bonze, sacerdot budista oncle de la noia. Aquest ha descobert que Butterfly ha esdevingut cristiana i ho denuncia públicament amb molt de rebombori (*Cio-Cio-San! Abbominazione!*). Pinkerton el fa fora (*Sbarazzate all'istante*). Els parents i amics de Butterfly se'n van tot renegant d'ella (*Ti rinneghiamo!*). Cio-Cio-San roman tota plorosa.

Pinkerton la consola (*Bimba, bimba, non piangere*) i, mentre cau la nit (*Viene la sera*), en un impressionant duo d'amor, la sedueix completament i entren a la casa, on ella s'entregarà (*Bimba dagli occhi pieni di malia*).

ACTE SEGON

Han passat tres anys des que Pinkerton va marxar de Nagasaki i només Suzuki es va quedar amb Butterfly. La situació és desesperada, però Butterfly es conforma estant a la casa i esperant Pinkerton, convençuda que el seu marit ha de tornar (*Un bel di vedremo*). Arriba Sharpless (*Chiedo scusa*), amb una carta de Pinkerton per llegir-la a Cio-Cio-San, però la lectura és constantment interrompuda pels comentaris de la noia i, finalment, per l'arribada del Príncep Yamadori, que vol casar-se amb ella (*Yamadori, ancor le pene*). Ella, però, el refusa perquè diu que continua casada amb Pinkerton i, com a tal, les costums japoneses no li afecten, sinó només les lleis americanes.

Sharpless continua amb la carta, però no la pot acabar (*Ora a noi*). Finalment pregunta a la noia què faria si Pinkerton no tornés. La simple idea la deixa sense paraules i, perquè el cònsol quedi convençut, li presenta el seu fill (*E questo?*). Pinkerton no sap res del nen i Sharpless es compromet a fer-li arribar les notícies. Butterfly està convençuda que això el farà tornar.

El canó del port és disparat, senyal d'arribada d'un vaixell (*Il cannone del porto!*). Butterfly i Suzuki observen des de la terrassa. Amb el llarga-vistes, Butterfly pot veure que es tracta de la canonera "Abraham Lincoln", el vaixell de Pinkerton. Butterfly se sent vindicada i, juntament amb la serventa, decora tota la casa amb flors del jardí a fi de donar la benvinguda al seu espòs (*Scuoti quella fronda di ciliegio*). Butterfly, a més, ordena Suzuki que la vesteixi com el dia del casament i, mentre es fa de nit, fa tres forats a la paret: un per a ella, l'altre per a Suzuki

i el tercer per al seu fill. A través dels forats podran observar l'arribada de Pinkerton a la casa (*Coro a bocca chiusa*).

ACTE TERCER

Es fa de dia i Butterfly encara està esperant. Suzuki i el nen s'han adormit. La sortida del sol desperta la serventa (*Già il sole!*), que convenç Butterfly per portar el nen a descansar.

Arriben Pinkerton i Sharpless. Troben Suzuki, però li diuen que no desperti la senyora (*Chi sia?*). Suzuki deixa clara a Pinkerton la força de la devoció de Butterfly per ell. Però de sobte veu una dona esperant fora: és Kate Pinkerton, l'esposa, americana, de l'oficial. Pinkerton i la seva dona han vingut a demanar si es poden emportar el nen per ser criat a Amèrica (*Io so che alle sue pene*). Pinkerton, aclaparat pel mal que ha causat, marxa, deixant als altres la discussió del tema (*Addio fiorito asil*).

Butterfly ha sentit veus i surt de la casa. Com que no troba Pinkerton, interroga Suzuki, però les respostes d'aquesta, el silenci del cònsol i la presència de Kate li fan endevinar la veritat (*Vespa! Voglio che tu risponda*). Està d'acord en entregar el nen, sempre que Pinkerton vingui a buscar-lo. Sharpless i Kate se'n van i Butterfly es desespera. Ordena Suzuki que vagi a jugar amb el nen. Quan es queda sola, agafa l'espasa cerimonial amb la qual el seu pare es va llevar la vida. Quan va per matar-se, Suzuki li porta el nen, amb l'esperança de salvar la vida de la mare (*Tu? Tu? Piccolo Iddio!*). Butterfly s'acomia del seu fill i li tapa els ulls. Després, es clava l'espasa i mor just quan Pinkerton torna a entrar a la casa.

MARCEL CERVELLÓ

Al Japó, naturalment. Però no només al Japó. Els drames de la gentil poncelleta oriental traïda i abandonada pel seu fastigós amant occidental ja venien de lluny. De fet, la Sélíka de *L'Africaine* ja castigava els escenaris d'ençà del 1865 i ben aviat se li afegiria Lakmé, nascuda a la novel·la *Le mariage de Loti –nom de plume* de Louis Marie Julien Viaud- on encara era la polinèsia Rarahú abans de passar per les mans de Gondinet i Gille i convertir-se en la filla d'un sacerdot bramànic per a la música de Léo Delibes (1880). El país dels cirerers florits entraria en aquesta història amb *Madame Chrysanthème*, la *comédie-lyrique* d'André Messager estrenada el 1893, on la protagonista ja era japonesa i tenia nom de flor (Ki-Hou-San en la versió local). També aquí s'aprofitava material de Loti, sense però desenllaç tràgic: a la novel·la el protagonista, en acomiadar-se de la seva *ex local*, la troba ben contenta comptant les monedes de la liquidació del seu "matrimoni temporal".

Loti, oficial de la Marina francesa, coneixia bé el Japó i el seu color local. No era el cas de John Luther Long, advocat de Filadèlfia i ocasional escriptor, autor de la novel·la curta *Madame Butterfly* publi-

cada al *Century Magazine* el mes de gener de 1898, que al Japó ni hi havia estat mai. Hi tenia, però, una germana, Jane, esposa del missioner Irwin Corell i missionera ella mateixa, que escrivia tot sovint al seu germà informant-lo dels usos i costums de la seva terra d'adopció, on va tenir una bona relació amb l'home d'empresa Thomas Blake Glover, ben arrelat al país i casat en dues ocasions amb dones japoneses. A la segona, Tsuru Ohtsuki, la va conèixer només amb quinze anys, com la Cio-Cio-San de l'òpera, i visqué amb ella fins a la seva mort. Més dramàtic sense arribar a ser tràgic era el cas d'una jove que havia estat serventa a una casa de te i que va acudir a la missionera arran de voler convertir-se al cristianisme. Aquesta Cio-Cio-San de butxaca havia estat la muller d'ocasió d'un oficial de marina estranger -rus, però, i no pas nord-americà- que acabaria deixant-la sense que la cosa acabés malament del tot. De fet, en una entrevista publicada l'any 1931 a la revista japonesa *Jiji-Shinpo*, la senyora Corell reconeixia haver explicat aquesta història al seu germà, tot i que, com després confirmaria a la soprano japonesa Tamaki Miura, famosa Butterfly operística de l'època, la Cio-Cio-San autèntica mai no va pensar en suïcidar-se.

Quan l'obra de Long fou publicada al *Century Magazine* –i inclosa, poc temps després, en un recull de contes seus sobre temes orientals- poc podia sospitar el seu autor la repercussió que tot allò portaria quan caigués a les mans de l'autor dramàtic David Belasco i, més tard, de Puccini i els seus llibretistes Illica i Giacosa. Amb el seu final dramàtic, inventat –aquest sí- per Long, l'obra interessà al comediògraf David Belasco, que en va copsar

l'interès teatral i que va acuitar Long per aconseguir-ne els drets d'adaptació. Tot i havent fins aleshores rebutjat altres proposicions similars —entre elles la de la coneguda actriu Maude Adams— el novel·lista acabà cedint i fins i tot col·laborà amb l'adaptació teatral pel que feia a l'ambientació local. La peça teatral, en un sol acte, s'estrenà el 5 de març de 1900 al Herald Square Theater de Nova York, acompanyada de l'obra còmica *Naughty Anthony*. Potser aquest fet va enganyar d'antuvi als espectadors, que reien dels disbarats en la pronunciació anglesa de la *geisha* en les primeres escenes; tot, però, canviaria quan es produí la magnífica intuïció teatral de la vetlla nocturna, una idea que passaria pràcticament sense canvis a la versió operística. Craig Timberlake, en el seu volum *Life and Works of David Belasco*, en recollia l'efecte d'una manera ben gràfica:

“La transició entre ambdós quadres es produí sense l'habitual baixada del teló. Mentre es ponia el sol Butterfly, amb el nen i Suzuki, arraulits prop de la finestra, esperen l'imminent arribada de Pinkerton. Cau el vespre i les llanternes de celebració preparades per l'acollida s'apagaven una a una fins que tota l'escena quedava a les fosques. Gradualment s'insinuava la llum de l'alba i es podia veure la figura immòbil de Cio-Cio-San, dreta davant la finestra mentre Suzuki i el fill dormen prop dels seus peus. Poc a poc, el sol omple la sala i els ocells fan sentir el seu piuar des del jardí.”

Catorze minuts de silenci escènic —sense música!— que deixaren esbalaïts els espectadors, subjugats per la presència i el posat de l'actriu Blanche Bates. A finals del mes de març l'obra deixà de represen-

tar-se, però poc temps després s'estrenava al Duke of York Theatre de Londres, formant programa doble amb *Miss Hobs* de Jerome K. Jerome. Allí va poder veure-la Giacomo Puccini, convidat pels seus amics Alfredo i Maria Angeli, i tot i no entendent l'anglès va quedar corprès per la interpretació d'Evelyn Millard, que el propi Belasco havia preparat segons el model de la Bates. La resta és ben coneguda: els drets d'adaptació de novel·la i peça teatral van ser adquirits per mil cinc-cents dòlars i l'òpera *Madama Butterfly* rescatà per a la posteritat una concepció escènica que sense el seu vessant líric s'hauria perdut irremissiblement. Quan la òpera es representà a Filadèlfia el 14 de gener de 1907, pocs dies després de la seva estrena a Nova York i amb els mateixos intèrprets, encapçalats per Geraldine Farrar i Enrico Caruso, Long assistí a la representació des d'una llotja que compartí amb Elvira Puccini. No va voler sortir a saludar al final de la representació com sí que ho feu Puccini. Aquell ja no era el seu moment de glòria.

Miki Mori
Soprano
Cio-Cio-San

Soprano japonesa, es formà musicalment al Japó a la Universitat de Belles Arts i Música de Tokyo i més tard al Conservatori Superior del Liceu de Barcelona, on obtingué el Premi d'Honor. Estudià a la Bach Academie de Tokyo, dirigida per Helmuth Rilling i també rebé classes magistrals de Raina Kabaivanska, Magda Olivero, Isabel Penagos i Renata Scottò. Participà a l'Escola d'Òpera, de l'Òpera de Sabadell. Per l'AAOS ha cantat *La bohème*, *Madama Butterfly*, *Suor Angelica* i *Faust*, entre d'altres. Participà en la producció del Gran Teatre del Liceu de Barcelona de *La dona sense ombra*. Al Japó, interpretà el rol de Mimì de *La bohème* a Opera Ehime, quina producció fou guardonada amb el Premi Sagawa. Interpreta rols principals d'òpera en teatres de diverses ciutats espanyoles. Paral·lelament ha cantat oratoris com *Messe solennelle* de Rossini, *Requiem* de Bruckner, *Lobgesang* de Mendelssohn i *Carmina Burana* d'Orff, entre d'altres, en les sales principals de Catalunya, com són el Palau de la Música Catalana i l'Auditori de Barcelona i també a l'Auditori Nacional de Madrid, Auditorio Euskalduna de Bilbao i a França i Bèlgica.

Andrés Veramendi
Tenor
B.F. Pinkerton

Finalista del concurs internacional de cant Opera-lia 2003 de Plácido Domingo. El 2009 debuta *La traviata* (Alfredo) al Teatre Municipal de Santiago de Chile i el 2010 *Cavalleria Rusticana* (Turiddu) a Lima i *Madama Butterfly* al Teatre Òpera Nacional de Donetsk (Ucraïna). El 2011 i 2012 va cantar a l'Òpera de Bilbao, Teatre Real de Madrid, Teatre Municipal de Santiago de Chile, Teatre de Lima, Teatre Argentino de La Plata, Teatre de la Zarzuela, Théâtre Royal de La Monnaie de Brussel·les i Teatre Basel de Basilea, els primers rols de *Tosca*, *La bohème*, *Doña Francisquita*, *La vida breve*, *Norma*, *La traviata*, *Manon Lescaut* i altres. El 2013 canta en el Teatre Sao Carlos de Lisboa el rol d'Alfredo de *La traviata* i el d'Edmondo a l'òpera *Manon Lescaut* de Puccini en el Teatre de la Maestranza de Sevilla, sota la direcció musical del mestre Pedro Halffter. El 2014 debuta a França a l'Òpera de Massy com Alfredo de *La traviata* sota la direcció musical del mestre Dominique Rouist. Debuta el rol de Manrico d'*Il trovatore* en el Teatre Cervantes de Màlaga, i canta *Turandot* (Calaf) a Bilbao i en el Théâtre du Capitole, de Toulouse. La temporada passada va interpretar el Calaf de *Turandot* per l'AAOS amb un gran èxit.

Manuel Mas

Baríton
Sharpless

Nascut a València el 1980. Realitza estudis superiors de cant en el Conservatorio Joaquín Rodrigo i perfeccionament amb el baix-baríton Francisco Valls i cursos amb Jaume Aragall, Gabriella Tucci, Magda Olivero, Alfredo Kraus, Montserrat Caballé i d'altres. Igualment, ha participat en nombrosos concerts i antologies d'òpera i sarsuela amb títols com *La flauta màgica*, *Il barbiere di Siviglia*, *La traviata*, *La bohème*, *L'elisir d'amore*, *Lucrezia Borgia*, *Don Giovanni*, *La tabernera del puerto*, *La Dolorosa*, *La del manojó de rosas*, *Cançó d'amor i de guerra*, *La canci3n del olvido*, *Marina*, etc. A l'ensems, també ha ofert recitals i concerts per tota la geografia espanyola. Ha cantat en el Palau de les Arts Reina Sofia, Palau de la Música de València, Auditorio de Castell3n, sales de concerts de Barcelona i Comunitat Valenciana, amb diferents orquestres. És guanyador del Primer Premi Manuel Ausensi i del Premio Especial Opera Studio en el X Concurs Internacional de Cant de Les Corts, Barcelona.

Samuel Peláez

Tenor
Il Principe Yamadori

Yayoi Toriki

Mezzosoprano
Suzuki

Nascuda a Ishikawa (Japó). Des de molt jove comença els estudis musicals (piano, corno i cant) Ha seguit perfeccionament amb Elena Obraztsova, Fedora Barbieri, William Matteuzzi i Janine Reiss. El 2002 guanya el concurs del Teatro Maggio Musicale Fiorentino de l'Accademia Chigiana participant en el curs d'alt perfeccionament "Nimesis Opera Studio". El 2003 guanya el concurs internacional Riccardo Zandonai. Ha interpretat Zita de *Gianni Schicchi* a Siena; Clotilde de *Norma* (emesa per televisió), Musetta (*La bohème* de Leoncavallo), Mercedès (*Carmen*) i Flora (*La traviata*), al Teatre Nacional de Tokio; Frugola (*Il Tabarro*) a Lucca i Pistoia; Mrs. Meg (*Falstaff*); Melibea (*Il viaggio a Reims*), sota direcció del mestre Alberto Zedda. L'abril de 2007 debuta el rol titular de *Djamileh* de Bizet a Clermont Ferrand (França) i el mateix any Maddalena (*Rigoletto*), dirigida per Riccardo Frizza. Va interpretar el paper de Suzuki per l'AAOS l'any 2002 amb notable èxit.

Laura Obradors

Soprano
Kate Pinkerton

Josep Ruiz

Tenor
Goro

Natural de Barcelona. Estudis musicals en el Conservatori Municipal de Barcelona, amb Carmen Bracons i la soprano Gina Cigna, a Itàlia. Va obtenir una beca en el Concurs Internacional de Cant Francisco Viñas per ampliar estudis a Palerm. Debutà a València amb el rol de Siebel (*Faust*), al costat de Jaume Aragall. Debutà al Liceu el 1971 i és contractat assíduament des d'aleshores. Hi ha protagonitzat *El giravolt de Maig*, *Una voce in off*, *Nabucco* i *Cristóbal Colón* (Leonardo Balada). Amb *La vida breve* de Falla ha cantat a diversos països europeus, Israel i EE.UU. Protagonitzà l'estrena mundial de *Babel 46* de Montsalvatge al Castell de Peralada. Ha cantat a la majoria de temporades d'Espanya: València, Saragossa, Maó, Tenerife, Palma de Mallorca, Teatro Real de Madrid, Teatro de la Zarzuela, etc. Amb l'AAOS ha interpretat *La vida breve* de Falla i el rol de Goro de *Madama Butterfly*.

Sinho Kim

Baix
Lo Zio Bonzo

Nascut a Corea del Sud. Obté el títol superior de cant a la Universitat de Kyung An amb qualificació d'excel·lent. En el seu país guanya nombrosos concursos a nivell nacional i és becat per seguir formació a Roma i es diploma en l'AIDM. Més endavant es trasllada a Barcelona on rep classes de la mà de Joan Pons i Jaume Aragall, completant la seva formació en tècnica vocal i repertori amb Giovanna di Rocco. Al llarg de la seva carrera ha fet recitals, concerts i representacions d'òpera a Corea, Xina, Espanya i Itàlia. Com a solista ha interpretat rols de *Madama Butterfly*, *Tosca*, *La traviata* i *Così fan tutte*.

Jordi Galobart

Escenògraf

Nascut a Sabadell, estudia arquitectura a l'Escola d'Arquitectura del Vallès. Per al Cicle Òpera a Catalunya ha dissenyat les escenografies de *L'italiana in Algeri*, *Madama Butterfly*, *El giravolt de maig*, *Cançó d'amor i de guerra*, *Macbeth*, *Un ballo in maschera*, *La rosa del azafrán*, *La traviata*, *Marina*, *Il trovatore*, *Il pirata*, *Maruxa*, *Carmen*, *Rigoletto*, *Les contes d'Hoffmann*, *L'elisir d'amore*, *Aida*, *Roméo et Juliette*, *Tosca*, *Nabucco*, *Norma*, *La bohème*, *L'italiana in Algeri*, *Turandot* i *Otello*.

Carles Ortiz
Director d'escena

Inicia els estudis musicals a la seva ciutat natal, Terrassa, en el Conservatori Professional, on cursa els estudis de cant, obtenint el Premi d'Honor de Grau Professional. El 1996 participa en el primer curs de l'Escola d'Òpera de Sabadell. Ha realitzat estudis de tècnica vocal i interpretació amb Ana Luisa Chova, Marimí del Pozo, Oliva Stab, Goffredo Ricci i Gabriela Tucci. Dins del camp de l'òpera ha actuat com a solista a diferents concerts i produccions de l'AAOS, intervenint en *Alceste*, *Le nozze di Figaro*, *Die Fledermaus*, *La traviata*, *Nabucco*, etc. La seva vinculació a l'òpera el porta a interessar-se per la direcció d'escena debutant per a Òpera a Catalunya amb *Madama Butterfly* (2002) i posteriorment amb *Nabucco*, *Norma*, *Macbeth*, *Cançó d'amor i de guerra*, *Un ballo in maschera*, *La rosa del azafrán*, *La traviata*, *Madama Butterfly* (2008), *Il pirata*, *Maruxa*, *Carmen*, *Rigoletto*, *Les contes d'Hoffmann*, *L'elisir d'amore*, *Aida*, *Tosca*, *Nabucco*, *L'italiana in Algeri*, *Turandot* i *Otello*.

Nani Valls
Il·luminador

Natural de Barcelona. Ha treballat amb el Teatre La Cubana i Comediants a diversos països europeus i americans i al Festival Grec des del 1984 al 1999. Per al Cicle Òpera a Catalunya ha realitzat el disseny de llums de totes les produccions des d'*Il barbiere di Siviglia* de Rossini de l'any 1995 fins a la producció de *Otello* aquesta temporada.

Daniel Gil de Tejada
Director del Cor

Nascut a València. Llicenciat pel Conservatori Superior Joaquín Rodrigo en piano i direcció de cors, amb el catedràtic Adolfo Bueso i Ricardo Cifre. Beccat a Londres per l'Institut de Música Valenciana, estudia direcció d'orquestra en el Royal College of Music, llicenciant-se en Postgraduate in Orchestral Conducting i Postgraduate in Advanced Orchestra Conducting, amb els professors Neil Thomson i John Carewe i rebent els premis de direcció d'orquestra August Mann Price i dues vegades el Norman del Mar Conducting Price. Ha treballat com a director assistent de diverses orquestres i en el cor del Gran Teatre del Liceu. Ha rebut el Segon Premi en el III Concurs Internacional per a Directors d'Òpera Luigi Mancinelli, a Orvieto. Tercer Premi en el Concorso Internazionale Antonio Pedrotti de Trento i Primer Premi del Concorso per a giovani direttore d'opera Franco Capuana d'Spoleto, tots ells a Itàlia on debutà amb gran èxit de crítica i públic dirigint *L'elisir d'amore* i *Il matrimonio segreto* al Teatro Esperimentale di Spoleto. Per a Òpera a Catalunya ha dirigit *Le nozze di Figaro*, *Luisa Fernanda*, *La flauta màgica*, *Cançó d'amor i de guerra*, *La Cenerentola*, *La rosa del azafrán*, *Suor Angelica*, *Gianni Schicchi*, *Don Giovanni*, *Così fan tutte*, *Il barbiere di Siviglia*, *Roméo et Juliette*, *Tosca*, *La traviata*, *La flauta màgica*, *Concert Wagner*, *Norma*, *Lucia di Lammermoor*, *Turandot*, *La serva padrona*, *Il segreto di Susanna* i *Otello*, rebent el beneplàcit de públic i crítica. Aquest any ha obtingut el Primer Premi del Concurs "Black Sea Opera" Conducting Competition en el Teatre Oleg Danovski de Constanta, Romania. Recentment ha dirigit *Die Fledermaus* de J. Strauss a Eivissa i *Lucia di Lammermoor* al Gran Teatre del Liceu amb gran èxit.

Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell

Cicle Òpera a Catalunya

PROPERA TEMPORADA 2016 — 2017

Rubén Gimeno
Director d'orquestra

El seu inici en la direcció va produir-se de la mà de James Ross, tot graduant-se a la Universitat de Maryland. Posteriorment estudià en el Conservatori d'Estocolm sota el mestratge de Jorma Panula i va rebre classes de mestres com Alan Gilbert, Esa Pekka Salonen, Jukka Pekka Saraste i Leonard Slatkin. Ha col·laborat amb l'Orquestra Sinfònica de Galícia, Orquestra Nacional de Espanya, Orquestres de Tenerife, Castella i Lleó, Euskadi, València, Granada i amb l'Oviedo Filarmònica, entre d'altres. Fora de la península amb la Norkoping Symphony Orchestra, Gavle Symphony Orchestra, Orquestra de Cambra de Ginebra, Orquestra de l'MMCK (Japó) i l'Orquestra Nacional de Colòmbia. Director titular de l'Orquestra Simfònica del Vallès des de la temporada 2009-2010. Va dirigir *La del Soto del Parral* en el Teatro de La Zarzuela de Madrid i debutà en la direcció d'òpera amb *Les contes d'Hoffmann* per a Òpera a Catalunya, on posteriorment ha dirigit *L'elisir d'amore*, el Concert del 30è aniversari de l'AAOS i 25è aniversari de l'OSV, alternant la batuta amb el mestre Daniel Gil de Tejada, *Nabucco*, *La bohème* i *Orfeo ed Euridice* la temporada passada.

OCTUBRE - NOVEMBRE 2016

Don Giovanni

W.A. Mozart

Sabadell: Teatre La Faràndula- 26,28 i 30 oct.
Dies 27 i 29 oct. (Escola d'Òpera)

Lleida: Teatre de la Llotja- 4 de nov.

Manresa: Teatre Kursaal- 6 de nov.

Sant Cugat: Teatre – Auditori- 11 de nov.

Granollers: Teatre Auditori- 13 de nov.

Reus: Teatre Fortuny- 15 de nov.

Tarragona: Teatre Tarragona- 20 de nov.

NOVEMBRE 2016

Goyescas

Enric Granados

En commemoració del centenari de la mort d'Enric Granados i del 150è aniversari del seu naixement.

Sabadell: Teatre La Faràndula- 25 i 27 de nov.

FEBRER - MARÇ 2017

Manon Lescaut

G. Puccini

Sabadell: Teatre La Faràndula- 22,24 i 26 de feb.

Reus: Teatre Fortuny- 28 de febrer

Girona: Teatre Municipal- 5 de març

Sant Cugat: Teatre – Auditori- 10 de març

Manresa: Teatre Kursaal-12 de març

Tarragona: Teatre Tarragona- 17 de març

Granollers: Teatre Auditori- 19 de març

Lleida: Teatre de la Llotja- 24 de març

MAIG 2017

Carmen

G. Bizet

Sabadell: Teatre La Faràndula- 3,5 i 7 de maig

Manresa: Teatre Kursaal- 10 de maig

Sant Cugat: Teatre – Auditori- 12 de maig

Granollers: Teatre Auditori- 14 de maig

Reus: Teatre Fortuny- 16 de maig

Viladecans: Atrium- 19 de maig

Vic: Teatre L'Atlàntida- 21 de maig

Tarragona: Teatre Tarragona- 26 de maig

Lleida: Teatre de la Llotja- 28 de maig

òperacatalunya

XXVIIIè CICLE D'ÒPERA A CATALUNYA
XXXIVa TEMPORADA D'ÒPERA A SABADELL

Producció i organització
del cicle Òpera
a Catalunya:

Associació d'Amics
de l'Òpera de Sabadell

Membre de

Deu anys
d'òpera XXI

Presidenta
i directora artística :

Mirna Lacambra

Patrocinen:

Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

Fundació
BancSabadell

Ajuntament
de Sabadell

GOVERN
DE CATALUNYA

MINISTERIO
DE EDUCACION CULTURA
Y TURISMO

Col·laboradors:

Cat **Música**

Ràdio Sabadell 94.4

DIARI DE SABADELL

HU
HOTEL URPI
SABADELL

CARLOTA SEGALÀ

QUINTANA
ADVOCATS ASSOCIATS

GALERIA ROVERA

LA VANGUARDIA